

Molnár Gábor

Csodáktalan kopár

nyeszlett lelket fútt nékem az Isten,
olyant mi rí e bordélynak kövén,
vagy tán a lucifer maszatolt engem,
felcsinált boszorkány köldökén

újévnek hidegén, mint odvasan kidőlő fogak,
szertesok énjeim fagyottan földre hullanak,
lelkemmel hervadó jégvirág a szó,
utolsó bizalmam marja el könnyemből a só

már angyaltalan kietlen karakterem,
te hajcsár, elhajoltam sorsostorod elől,
cifra semmin széjjel széled szelem,
émelyeg a szív, e csodáktalan kopár kiöl

titkolt köveken kotlik a kevéske gonosz,
mely szerelmes szépséget fösvény mód oroz,
s úrhatnám lapályos lélek lóg rémséges övén,
rigolya abajgat élőket, füllentők kövén

így, árva esten sír a sír,
árnyas hamvam görcse vacog,
ördögtövis nyílt szívemre ír,
kivégzettem csorba sziluettje ragyog

Álom a szerelemről

borásra álmodott szobában,
mint játékban megfáradt rongybabák,
nyújtott lábbal, tehetetlenül ülünk
a hideg pádimentumon

s az egymásra eszmélés kölcsönös csendjében
szívláztól izzó tenyerem,
szívedtől lüktető tenyered udvarán feszül,
érintetlenül

Soha nem szerettük egymást ennyire!
leheltem szerelmünkhöz hűen
Soha!
szóltál angyalhangodon

majd lelkemhez ajultál kedvesem,
virágos gondviselőm,
ki a teljesség szeplőtelen követeként
purgáltad árnyamat, mely oly ifjan elfeketedett

s ím, a kettőnkért rikoltó kikeletfény
aranyló aurát áldozott körénk,
hogy általa Istenné tisztulván,
egyé szerelmesedjen a lét

Lerongylott krumpliszsák

kilenc kolonc, mind halál,
zárványként kiabál a lélek,
cimborányi maszkabál,
földanyám, öleden vetélek

szellemem, vitorlám,
lerongylott krumpliszsák,
líkjain gurulnak szavak,
s a jónép ki felszedi,
csíráit elejti hamar

ejtettem én is mit találtam,
illatos ékjeit a létnek,
ördöghöz elvekért tagadtam,
szívemből vitte őt, cselédnek

most lődörgő álmon, ha jó,
szirmai ijedten eltolnak,
lelkem már nem látja őt,
hiába hívom szép páromnak

hátamon hó ropog,
barátaim a fehérben járnak,
évelő fájdalom vacog,
nyírfák hús sóhajában

még őrizzük a lángot,
szemünknek hajnalfényével,
hamuvá morzsoljuk az átkot,
lelkeink ég-gyökerével

szentháromság szövetség miénk,
őrhelye Istentől áthatott,
csillaglik derűkristályként,
egyetlen fiatok vagyok